

David

Vrijheid in gebondenheid

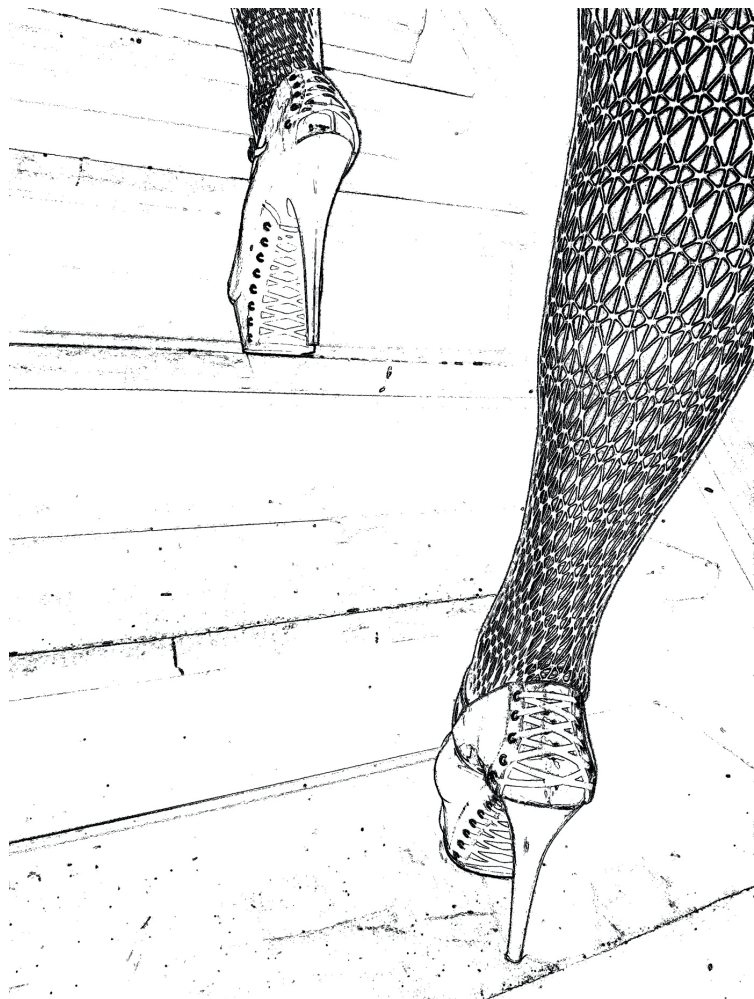
Quote

*“Jack werd steeds sterker en beter,
soms liep hij de woestijn in en liet zich door de duivel verleiden.
Maar hij kwam altijd weer bij zijn gezin terug.”*

*Uitspraak van Jacqueline Lee Kennedy-Bouvier na het overlijden
van J.F.K. John Fitzgerald Kennedy) in 1963.*

*Als de duivel bestaat,
dan heb ik 'm ontmoet.*

David

Ergens tussen hemel en aarde, december 2022

David
Vrijheid in gebondenheid

Synopsis

Dit is het autobiografische verhaal van David. Een succesvolle ondernemer die in zijn peuterjaren seksueel is misbruikt. In een herbeleving bij een regressietherapie komt alles weer boven en worden de beelden ontsloten die hij jarenlang heeft weggedrukt. Zijn angst om seksueel actief te zijn zet hij om in een behoefte naar BDSM.

Jarenlang is hij op zoek geweest naar het antwoord op de vraag wat er met hem in zijn peuterjaren gebeurd is. Hij blijkt ernstig sexueel misbruikt te zijn. De vader van David betrapte zijn vrouw op heterdaad en sloeg de man het ziekenhuis in. De verhouding tussen Davids moeder en haar minnaar ging echter onverkort door. David wordt het slachtoffer van diens revanche. De minnaar van zijn moeder neemt revanche op David en misbruikt hem seksueel in zijn peuterjaren.

Als gevolg daarvan ontwikkelt David een negatief zelfbeeld. In seksueel opzicht geeft het hem een kick om misbruikt te worden. Dit verhaal gaat over de ervaringen van David in zijn

seksleven. Over zijn zoektocht naar een ‘normaal’ leven en de gevolgen daarvan voor zijn gevoelsleven. Pas op latere leeftijd ontmoet hij de vrouw van zijn leven. Met Grace beleeft David vele avonturen in de swingers- en BDSM-wereld. Zij voorziet in de fantasieën van David. Door haar leert hij zijn meesteressen Jay en Joy kennen.

Je leest hier het waargebeurde verhaal van David en zijn hunkering naar BDSM. Naast het seksueel misbruik treft David op latere leeftijd een ander lot.

Hoeveel pech kun je in je leven verwerken? In dit waargebeurde verhaal neemt David de lezer mee in een aantal levenservaringen en in de wereld van BDSM.

Is BDSM een behoefte, zit het in je DNA, of is het een gevolg van de ervaringen in je jonge levensjaren?

Het oordeel is aan de lezer.

*Voor de lezer,
Elke gelijkenis met wie dan ook berust op fantasie en toeval.*

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de schrijver en uitgever openbaar worden gemaakt in welke vorm dan ook, zoals drukwerk, fotokopie, internet e.a. Als dit wel gebeurt zullen juridische stappen worden ondernomen, waarvan de kosten op de veroorzaker zullen worden verhaald.

Inhoudsopgave

1	Morgen ben je helemaal van mij.	13
2	Drugs	70
3	Meesteres Joy	83
4	Meesteres Jay	97
5	Op zoek naar hulp	112
6	Religie of spiritualiteit?	129
7	Grace gaat alleen op stap	137
8	De verslaving aan meesteres Jay	146
9	Coronacrisis en prostaatkanker	160
10	Meesteres Joy weer in the lead	177
11	Tot slot	196
	Dankwoord	208
	Nawoord voor de lezer	210
	Bronnen	211

I Morgen ben je helemaal van mij.

“Hallo David, neukslet van me, ben je klaar voor je meesteres? Morgen zal ik je ’s flink aanpakken.”

“Ja meesteres.”

“Wat ja, heb ik geen naam meer? Dat zal ik onthouden voor het moment dat ik je wat manieren bijbreng.”

“Ja meesteres Joy, mijn excuses.”

“Die zijn te laat, subje van me. Morgen ben je helemaal van mij. Dan zal ik je leren gehoorzamen neuksletje! Ik zal je laten kruipen. Mijn hakken mag je kussen en je mag me laten zien dat je mij gemist hebt.”

De sessies met meesteres Joy zijn nooit hetzelfde. Telkens weet zij mij te verrassen met een subtiel en heftig spel waarin ik de volledige controle over mijn gedachten en fysieke mogelijkheden aan haar overgeef. Deze slanke vrouw van nog geen veertig heeft een kortgeknipt blond kapsel. Ze heeft een dominante uitstraling met lichtblauwe ogen die dwingend kijken. Vaak is een oogopslag genoeg om te weten wat zij wil of eist. Een vrouw van de wereld die weet wat er te koop is. Ze heeft een figuurlijke rugzak waarin ze alles heeft gestopt wat je in een leven kunt meemaken. Ze kent niet alleen de klappen van de zweep, ze deelt ze ook uit. Een trotse vrouw die een en al vrouwelijkheid uitstraalt. Ze gaat wisselend gekleed in een zwartleren pak of in een sensuele jurk. Stel je voor hoe zij eruitziet als meesteres. In het dagelijks leven draagt ze jeans en een T-shirt. Een mooie maar niet opvallende verschijning, die werkt als projectmanager. Eenmaal omgekleed is ze een beauty van de bovenste plank. Haar kleding laat dan niets te wensen over. Een geraffineerde opmaak in een geraffineerd pak.

De tepels van haar strakke harde borsten priemen door haar kleding. Ik zeg er nog maar even voor de duidelijkheid bij dat haar borsten honderd procent naturel zijn. Dat maakt haar nog

aantrekkelijker. Geen botox of opgevolde tieten. Dat heeft ze allemaal niet nodig.

De ritssluiting van haar pak loopt van haar kruis tot aan haar nek en staat vanaf haar navel tot aan haar borsten open. Haar natuurlijke D-cup is goed zichtbaar en laat niet veel te raden over. Ze is lief, invoelend en tegelijk meedogenloos als haar wensen en eisen niet opgevolgd worden. Haar lengte van een meter vijfenzeventig krijgt door haar hooggehakte schoenen nog meer gestalte. Die stilleto's met riempjes om haar enkels laten haar met zorg gelakte teennagels zien. Ze houdt van stijl en klasse. Dat straalt ze ook uit met haar parelwitte tanden.

Voor de sessie van morgen krijg ik weer de nodige opdrachten mee: "Zorg dat je goed gespoeld bent, zodat ik je kan gebruiken. Die neukspleet van je is vrij van haren. Geen haartje wil ik zien. En je gaat maar oefenen zodat ik geen weerstand ondervind als ik mijn vingers in die spleet van je laat verdwijnen. Kruien zal je. Daar waar ik sta, daar lig of zit jij, op de grond met je hoofd naar beneden. Pas als ik het je vraag, geef je antwoord. Eerder wil ik die stem van jou niet horen."

"Ja meesteres Joy, ik heb uw instructies begrepen."

Deze meesteres is heel duidelijk in wat zij wil. Dit spel is in de loop der jaren voor mij een onbedwingbare behoefte geworden.

In het dagelijks leven geef ik sturing aan een organisatie waar profit en money maken de hoogste prioriteiten zijn. Het is een organisatie met een doorsnede van hoogopgeleide medewerkers, die voor een goede omzet zorgen. De organisatie is goed voor een omzet van miljoenen. Er werken ruim duizend medewerkers. Een dynamisch kantoor in het centrum van Nederland, met eigen parkeerplaatsen, een directe verbinding met de

trein en nabij een luchthaven. Zo hebben we alle mogelijkheden benut voor de distributie van onze producten.

Vijfenvijftig ben ik en getrouwd met Grace. Zij is een vrouw van de wereld. Mijn vorige relatie, de zoveelste in de rij, is dan net een maand voorbij. Eigenlijk ben ik helemaal klaar met al die relaties die op de klippen lopen. Na een paar keer getrouwd te zijn geweest, vijf keer samenwonen en tussendoor de nodige vriendinnen en het dubbelleven dat ik leidde, wil ik het nog één keer proberen. Als mijn advertentie op een datingsite niet de vrouw van mijn leven oplevert, ben ik vastberaden om als kluizenaar verder te gaan.

De datingsite is voor hoger opgeleiden. Voor een intake moet je even gaan zitten want er komen diverse vragen en lijsten voorbij die moeten worden ingevuld. Ik geef mezelf helemaal bloot in die vragen. Ze moeten maar weten dat ik avontuurlijk ben ingesteld. Dat ik een ondernemer ben die graag reist. Mijn avontuurlijke karakter vraagt van een partner een brede kijk op de wereld. Ze mag niet jaloers zijn als ik een keer een andere vrouw tegenkom en blijf slapen. Andersom geldt hetzelfde. Als mijn partner op stap gaat en ze komt een leuke man tegen met wie ze het bed wil delen, dan moet dat ook kunnen. Ik ken geen jaloezie. Je leven lang slechts met één vrouw wonen, slapen en seks hebben, is voor mij onmogelijk. Wat is er mis mee om van meerdere mensen, vrouwen in mijn geval, te houden en er seks mee te hebben? Alle vragen vul ik zo eerlijk mogelijk in. Na het betalen van mijn inschrijfgeld en de kosten van een vermelding van een halfjaar op de datingsite, wordt mijn profiel weergegeven. Ik smokkel een beetje met mijn leeftijd. Een paar jaartjes jonger opgeven zal niet opvallen. Tot mijn geluk komt de ene na de andere foto met een 'like' voorbij. Leuke aantrekkelijke vrouwen, maar die ene met die bijzondere uitstraling en een negentig procent match, daar blijf ik uren naar

kijken. Deze vrouw met een nagenoeg vergelijkbaar profiel, wil ik ontmoeten.

Onze kennismaking vindt snel plaats. Zij is een echte Brabantse die in Tilburg woont en ik woon in Eindhoven. Als rechtgeaarde Amsterdammer ben ik in de jaren negentig verhuisd naar het zuiden omdat mij een topfunctie met alle toeters en bellen werd aangeboden. Voor een goed salaris, de middelen om een vrijstaand huis te kopen en een auto van de zaak laat ik Amsterdam en mijn sociale omgeving ver achter mij. Van nature ben ik een einzelgänger waardoor ik geen of weinig behoefte heb aan vrienden. Ik heb ook niet het vermogen, of de zin om langdurige vriendschappen te onderhouden. Het is voor mij allemaal gedoe om een verjaardag bij te wonen. Ik ben wel attent en zorgzaam en wil het de ander graag naar de zin maken. Ondanks mijn huwelijken is het mij tot op dat moment echter nog niet gelukt om mij voor de volle honderd procent en met hart en ziel met een ander te verbinden.

In de jaren negentig vertrek ik met vrouw en kinderen naar het zuiden en denk ik dat in het Brabantse dezelfde cultuur van toepassing is als in het westen. Dat is niet alleen een denkfout, maar ook een volkomen misrekening. Mijn huwelijk loopt al snel op de klippen. Kinderen boos omdat Amsterdam toch zoveel leuker is en nu hebben ze twee gescheiden ouders. Een doorstart met een andere vrouw moet wel heel bijzonder zijn willen ze er nog een keer in geloven dat hun pa het deze keer serieus meent. Niet dat hij na een jaar weer zijn biesen pakt en met de kinderen gaat verhuizen.

‘Lady Grace van Monaco’ komt via de datingsite in beeld. Ik dacht altijd dat liefde moest groeien en love at first sight gewoon niet bestond...

We spreken 's avonds om zes uur af bij Van der Valk in Eindhoven om samen een hapje te gaan eten. Om halfzes zullen we elkaar in de lobby van het hotel ontmoeten. De foto's die we per e-mail met elkaar hebben uitgewisseld zijn duidelijk genoeg. We zullen elkaar zeker kunnen herkennen. Zoals altijd ben ik ruim op tijd op de afgesproken plaats. Een beetje nerveus ben ik wel. Is ze echt zoals op de foto, of is het een oud lijk dat zich twintig jaar jonger voordoet? Dat heb ik namelijk eerder meegemaakt.

Om klokslag vijf uur kijk ik naar de ingang van het hotel. De vrouw van de foto is nergens te bekennen. Om er zeker van te zijn dat ik op de juiste plek ben, ga ik de omgeving verkennen. Het hotel heeft een paar ingangen. Ik moet natuurlijk opletten dat ik wel bij de juiste entree zit en niet bij het casino, of bij de loungebar aan de andere zijde. Uit de uitgewisselde e-mails kan er maar één conclusie getrokken worden: de ingang waar we elkaar gaan ontmoeten is aan de voorzijde, naast het casino. In onze correspondentie maakten we zelfs nog grappen over dat we daar onze slag zullen slaan en als multimiljonair zullen vertrekken. We gaan zelf een hotel kopen en een groot imperium opbouwen. Om halfzes begin ik een beetje onrustig te worden en begin ik heen en weer te lopen in de lobby. Het lukt mij niet om nog even rustig te gaan zitten. Elke keer als de draaideur gasten binnenlaat kijk ik of mijn date erbij is.

Na nóg een kwartier krijg ik het onbehaaglijke gevoel dat mijn date niet zal komen opdagen. Voor de zekerheid vraag ik aan de receptie of er voor mij gebeld is, of dat er een boodschap voor mij is achtergelaten. Ik heb haar geen telefoonnummer doorgegeven, wel een e-mailadres. Hoe dom kun je zijn. De receptioniste vraagt of ik een kamer geboekt heb?

Nee.

Of ik een dinertafel heb gereserveerd?

Ja.

Er is geen bericht voor u achtergelaten meneer. Moet de tafel geannuleerd worden?

Nee, mijn afspraak is wat later.

Een charmante vrouw die via de draaideur de lobby inloopt, lijkt sprekend op mijn date van de foto. Ah, daar is ze dan denk ik. Enthousiast loop ik op de vrouw af en vraag of ze mij herkent. Ze heeft geen idee wie ik ben. Twee seconden later sluit haar echtgenoot zich bij haar aan en vraagt met geïrriteerde stem wat ik van zijn vrouw moet. Shit, hier ben ik verkeerd verbonden. Ik maak mijn verontschuldiging en loop weg. Nog één kop koffie, nog even wachten, het Brabants kwartiertje, en wegwezen hier.

Ik reken mijn koffie af en loop met de pest in mijn lijf naar het toilet. Plasje doen, voor de spiegel nog even mijn haar goed doen en voor de zekerheid nog een laatste keer rondkijken of mijn date er is. Vanuit mijn ooghoek zie ik een vrouw de trap aflopen die het zou kunnen zijn. Deze vrouw is alleen, dat check ik nog voor de zekerheid. Ze kijkt rond met een zoekende blik. Ze is het type Grace Kelly uit de jaren vijftig. Allemachtig wat een schoonheid! Gekleed in een roodlederen colbert, strakke lichtblauwe jeans, een witte blouse en zwarte schoenen met hoge hakken. Mooi subtiel opgemaakt met lichtrode lippenstift. Slanke handen met verzorgde nagels. Een stralend wit gebit.

Een verschijning waar je U tegen zegt. Een vrouw die veel jonger oogt dan haar leeftijd doet vermoeden. En ook nog mooier dan op de toegestuurde foto.

“Ben jij Grace?” vraag ik. “Gaan wij elkaar wat beter leren kennen?”

Het lijkt mij een prima openingszin om met een wildvreemde vrouw kennis te maken. Mijn profiel was duidelijk: een man

die van avonturen houdt en die een directe benadering kiest. Warm, intelligent en empathisch. Datzelfde las ik in haar profiel, op papier dus een goede match.

“Dan ben jij David? Jeetje wat een accent heb jij joh. Jij komt niet uit ‘os Brabant’ zo te horen. Je ziet er leuk uit met je spijkerbroek, witte overhemd en suède bruine schoenen. Je lijkt een beetje op Bruce Willis maar dan met haar.”

“Dat is een mooi compliment!” zeg ik. “Je kent me vast van de televisie, van het programma Opsporing Gezocht, want daar was ik te zien.”

“Hahahaha!” We schieten beiden in de lach. De klik is daar en de chemie doet zijn werk. Voor de grap laat ik een paar nep-fiches zien van het casino. Ik kijk haar in de ogen. “Het fortuin ligt op ons te wachten,” zeg ik.

“Wat een beauty!” denk ik ondertussen nog eens. Wat een uitstraling, charisma, charme, sensualiteit en klasse. Alles in één vrouw verenigd! Ik kan mijn geluk niet op. Niet te enthousiast worden en een overkill aan aandacht geven. Niet te veel gaan pleasen, bedenk ik me. En niet te veel aan het woord zijn. Vooral ook deze vrouw haar verhaal laten doen.

“Ja, met jou wil ik wel dineren en misschien nog even het casino in...”

De avond vliegt voorbij. De koffie wordt een glas wijn en het glas wordt een fles. We praten honderduit en vertellen elkaar veel. Onze avonturen, de echtscheidingen, de trots op onze kinderen. Alles komt aan bod. Ik kan het niet laten om af en toe haar handen aan te raken. Na een eenvoudig diner reken ik af en leg de fiches op tafel. “Zullen we een gokje wagen? Deze avond kan toch niet meer stuk,” zeg ik. Om te voorkomen dat

we platzak naar huis gaan, spreken we een limiet af. Grace wil alles eerlijk delen. Vooral niet op mijn zak teren en al helemaal niet van mij afhankelijk zijn. Deze ondernemende vrouw is daar heel duidelijk in. Ik mijn schaapjes tellen en zij de hare.

Het casino wordt een fiasco. We hadden het kunnen weten, je gaat zelden met winst naar huis. De tweehonderd euro die we als limiet hebben gesteld zijn binnen een uur bij de roulette verdampt. Wat overblijft is een heerlijke avond met een goede maaltijd. Een date met een fantastische vrouw, met bij binnenkomst alle aandacht op haar gericht.

We hebben gelachen. Hand in hand gelopen met in de buik een nest vol vlinders.

Wat mij onmogelijk leek gebeurt. We zouden alleen kennismaken en verder niets doen. Dat is de afspraak die we vooraf via de e-mail gemaakt hebben, zodat de ander niet beledigd is als een van ons binnen een uur zal vertrekken. Haar meevragen naar huis zou misschien te overdonderend zijn. Aan de andere kant wil ik haar niet zomaar laten gaan. Niet alleen mijn vlinders maar ook mijn hormonen spelen op. Ze ziet er niet alleen gracieus uit, zo loopt ze ook. Ik wil haar aanraken. Fantaseer dat ik over haar heupen en billen wrijf. "Niet doen," spreek ik mezelf streng toe "dat kan haar afschrikken."

In haar ogen lees ik een stil verlangen om haar lusten te bevredigen. Gewoon vragen of ze mee wil gaan dan maar. Nee heb ik, ja kan ik krijgen. Dat heeft ze nog nooit gedaan, zegt ze. Meegaan met een vreemde man. Ik ook niet zeg ik. Ik ben ook nog nooit met een vreemde man meegegaan. We schieten beiden weer in de lach. Het ijs voor een thuisdate is gebroken, de angst is overwonnen. Ik kus haar voor het eerst op de mond. Mijn handen trillen zelfs als ik haar heel even tegen mij aan druk. Een vleug van haar parfum snuif ik gretig op. Ik ben ver-

kocht. Ik reken de consumpties af en lever het restant van de fiches in bij de kassa.

We spreken af om naar mijn huis te gaan. Voor de zekerheid nog even het adres noteren waar ze moet zijn. Stel je voor dat ik haar onderweg in het verkeer kwijtraak. Grace rijdt in haar BMW 318i achter mijn Mercedes-sport aan. Binnen een kwartier staan we bij mij voor de deur in Eindhoven. Mijn penthouse geeft een prachtig uitzicht over de stad. De lichtstad van Philips, de familie die deze stad zo groot heeft gemaakt. Terecht dat ir. Frits Philips in deze stad een standbeeld heeft gekregen, duizenden gezinnen hebben dankzij hem een boterham kunnen verdienen.

Vanaf mijn balkon is in de verte het PSV-stadion te zien. Het is een zwoele zomeravond met hier en daar in de duisternis nog het schijnsel van een lantaarnpaal op een geparkeerde auto. Op mijn dakterras zet ik een goed glas wijn neer, wat ijsblokjes en een fles Spa zonder bubbels. Al snel weten we de weg van het balkon naar mijn slaapkamer te vinden. Er volgt een geweldige gepassioneerde nacht met alles erop en eraan. Als lovers vallen we in slaap, lepeltje-lepeltje, alsof we nooit anders hebben gedaan. Innig verliefd en nog steeds verstrengeld worden we wakker. Douchen doen we samen. We zepen elkaar in, spoelen elkaar af en kussen elkaar innig. Voor we het weten spat de passie er nog een keer vanaf.

We zijn niet meer bij elkaar weggegaan. Het bestaat dus, hoge hakken echte liefde. Na een paar maanden wonen we samen. De verkoop van het penthouse levert een aardige winst op. Grace verkoopt haar huis onderhands aan een familielid. Met ons extra geld op de bank schakelen we een makelaar in die voor ons een nieuw huis moet zoeken. We stellen allerlei voorwaarden waaraan het moet voldoen. We kiezen voor een huis in het plaatsje Goirle met vrij uitzicht op het park. Een vil-

la met alle toeters en bellen, een zwembad en zelfs een sauna ontbreekt niet. Een prima plek waar Grace haar atelier kan hebben. Voor mij een prima uitvalsbasis voor mijn kantoor in Tilburg. Wat kan ons nog gebeuren.

Goed te weten dat ik een familieman ben die 's morgens naar zijn werk gaat en 's avonds gewoon thuiskomt voor de gezamenlijke maaltijd. In het begin van onze relatie vertel ik Grace heel voorzichtig over mijn behoefte aan BDSM. Stap voor stap leg ik uit wat het is. Als verklaring geef ik het seksueel misbruik uit mijn jeugd. Ze veroordeelt niets en staat open voor nieuwe ervaringen. Als dat is wat jij wilt en wat jou gelukkig maakt, dan heb je mijn zegen. Ik weet niet wat ik hoor. Prijs mezelf gelukkig. Elke ochtend knijp ik in mijn arm dat zij naast mij ligt.

Vaak heb ik mij afgevraagd of de behoefte aan BDSM erfelijk is. Na het overlijden van mijn vader kwam ik in een afgesloten kast diverse foto's en verhalen van hem tegen. Zijn kast pulde uit van allerlei pornografische hulpmiddelen. Ik wist niet wat ik zag. Ik vond dildo's in alle soorten en maten. Pols- en handboeien die veelvuldig gebruikt waren. De slijtage op het leer was goed te zien. Heeft hij deze spullen bewust achtergelaten zodat ik ze zou vinden, is de vraag die mij tot op de dag van vandaag bezighoudt. Zou ik door het openen van de kast, die verdacht goed was afgegrendeld, de ware aard van mijn vader hebben leren kennen? Zou ik zo antwoord op een aantal vragen krijgen die het gedrag van mijn vader zouden verklaren? Het is voor mij nauwelijks te bevatten dat deze man, mijn vader nota bene, met een vooral dominante uitstraling als een slaaf behandeld wilde worden. De foto's die ik gevonden heb, tonen een man op zijn knieën, de hakken van een meesteres kussend. Ik moest slikken en walgde van deze foto's. Hoe hypocriet kun je in mijn geval zijn. Ik heb nota bene dezelfde behoeften, maar die van